

**ועדה לפי תקנה 25 לתקנות בריאות העם
(עוסקים בסייעוד בבתי חולים) התשמ"ט-1988
ותקנות 15 ו-16 לתקנות בריאות העם (צוות סיעודי במרפאות) התשמ"א-1981**

תאריך 11 ביוני 2007

לכבוד
המנהל הכללי של משרד הבריאות
כב' המנהל הכללי,

בענין: עוה"ד שרה-שרלב
מהמחלקה המשפטית של משרד הבריאות **הקובלת**

נ ג ד

אח מוסמך, [REDACTED]
מס' רישום ממשלתי, [REDACTED]
באמצעות ב"כ עוה"ד משה פרידמן **הנקבל**

הנדון: דין וחשבון לפי תקנה 16 (א) לתקנות בריאות העם
(צוות סיעודי במרפאות), התשמ"א-1981

1. בתאריך 4 בפברואר 2007, הגישה עוה"ד שרה-שרלב, מיחידת הדין המשמעתי במשרד הבריאות, (להלן - הקובלת), למנהל הכללי של משרד הבריאות, (להלן - המנהל), קובלנה (להלן הקובלנה), נגד [REDACTED], אח מוסמך, (להלן "הנקבל"), על כי הורשע בעבירה פלילית כאמור בתקנה 15(4) לתקנות בריאות העם (צוות סיעודי במרפאות) התשמ"א-1981 (להלן "התקנות");

2. הרקע להרשעת הנקבל מפורט בגזר הדין מיום 16 בינואר 2007, במשפט הפלילי שהוגש נגד הנקבל בבית משפט השלום בתל-אביב-יפו (תיק פ 004956/06):

(במובאה הבאה -

מכונה הנקבל "הנאשם";
"המתלוננת" היא כמוגדר בכתב האישום המתוקן - "א.ב. ילידת 1986 שהיתה מאושפזת בתקופה הרלוונטית לכתב האישום מספר פעמים במחלקה הפסיכיאטרית בביה"ח);
"ביה"ח" וכן "בית החולים" - המרכז הרפואי [REDACTED];

וכך נאמר בגזר הדין -
"עיקרם של דברים הם כדלקמן:

הנאשם עבד בתקופה הרלוונטית כאח, ביחידה הפסיכיאטרית של ביה"ח [REDACTED]; באותה עת המתלוננת היתה מאושפזת במחלקה בה עבד הנאשם ובה שימש כאיש הסגל הרפואי, כאיש מרות וסמכות ובעל אחריות בביה"ח בכלל ובמחלקה פסיכיאטרית בפרט; הנאשם הודה והורשע על פי הודאתו כי במהלך אישפוזו של המתלוננת, כמפורט בכתב האישום המתוקן, ביצע בה מעשים מגונים. הדבר חזר ונשנה מספר פעמים...

...המעשים הם מעשים חמורים ואינם פרי גחמותיו וחולשת רגע, אלא התנהגות מתמשכת וצינית בה נרמס כבודה של אותה מתלוננת ונעשו בגופה, כאשר היא לא מסוגלת להתנגד או "הסכמתה" לוקה בחסר בגין מצבה הרפואי, שהיה נהיר וידוע לנאשם היטב, שכן הנאשם היה איש סגל רפואי אותה עת..."

על הנקבל, הוטל, על פי גזר הדין עונש של 18 חודשי מאסר, מתוכם 6 חודשים לריצוי בעבודות שרות, וכן, חוייב הנקבל לפצות את המתלוננת בפיצוי כספי למתלוננת בסך 20,000 ₪ - הפיצוי שולם כבר, והועבר למתלוננת;

3. בתאריך 21 בפברואר 2007, מנית אותנו להיות ועדה שתדון בקובלנה, וביום 28 במאי 2007, קיימה הועדה ישיבה פומבית בהשתתפות הנקבל ובא-כחו;

4. בראשית הישיבה, ביום 21 בפברואר 2007, כאמור, הודה הנקבל בפנינו כי הורשע על פי הודאתו בבית משפט השלום בתל-אביב, בביצוע "מעשים מגונים במתלוננת ללא הסכמתה", - וזאת, בהיותו אח בחטיבה הפסיכיאטרית בבית"ח, כמתואר בעובדות ובאישומים שפורטו בכתב האישום המתוקן בתיק פ 004956/06. הנוכח, - וכן הודה הנקבל בעובדות והאישום שבקובלנה, המפרטת כי יש לראות בהרשעה הנזכרת, הרשעה "בעבירה שיש עמה קלון או שיש בה כדי להראות שהוא חסר האחריות הדרושה לעסוק בסיעוד" - כמפורט בתקנה 15(4) לתקנות;

בא-כח הנקבל הגיש לוועדה מערכת תעודות ומכתבי המלצה שהוענקו לנקבל;

5. על יסוד הודאת הנקבל, הרשיעה אותו הועדה, על פי כתב הקובלנה, בכך שהורשע "בעבירה שיש עמה קלון או שיש בה כדי להראות שהוא חסר האחריות הדרושה לעסוק בסיעוד" - כמפורט בתקנה 15(4) לתקנות, כאמור לעיל,

6. בעקבות הרשעת הנקבל כאמור, הציגו הצדדים את טיעוניהם לגבי אמצעי המשמעת שייכללו בהמלצת הועדה למנהל הכללי של משרד הבריאות;

עמדות הצדדים

עמדת הקובלת, -

(א) החומרה המיוחדת שבמעשי הנקבל נעוצה בכך שעשה וחזר על המעשים המגונים במתלוננת "מספר פעמים", וכן כי מדובר ב"איש סמכות" בתפקיד, שפגע במתלוננת עת היתה מאושפזת במחלקה פסיכיאטרית;

(ב) ראויה לתשומת לב עמדת בית המשפט בגזר הדין על מעמד הנקבל אל מול המטופלים, ועל תגובת בית המשפט לגבי המעשים בהם הודה הנקבל - (במובאה הבאה הכינויים זהים לכינויים שבמובאה דלעיל) -

"...חולים בכלל, וחולים במחלקה פסיכיאטרית (ב)פרט, נמנים על קבוצה חלשה באוכלוסייה, חלשים פיזית וחלשים נפשית ולא מסוגלים בגין מצבם זה לשמור באופן יעיל, כאדם בוגר ובריא, על זכויותיהם;

(ה)מעשים שעשה הנאשם, מעוררים שאת נפש שכן יש בהם פגיעה חמורה באמון שצריך להיות אבן יסוד במארג היחסים בין סגל רפואי למטופלים, ויש בכך גם ניצול ציני, יותר מפעם אחת, של חולשת דעתה או חולשת שיקול דעתה של המתלוננת..."

(ג) התגובה המשמעתית ההולמת את הנקבל, את מעשיו והתואמות את התקדימים בארועים דומים, היא ביטול הרשיון של האח או האחיות, ולא פחות מהתלית הרשיון לתקופה ממושכת;

(ד) ראוי כי הועדה תשקלל בתגובתה את החומרה הרבה בה יש לראות את מעשי הנקבל - יחד עם העובדה כי הארוע הנדון הינו התקלה היחידה של הנקבל משה בלוח, וכן בשם לב לתעודות ולמכתבי התודה שהגיש - לפיכך, מתבקשת הועדה להמליץ בפני המנהל הכללי של משרד הבריאות על התלית רשיונו של הנקבל משה בלוח לשתי שנים;

בתום שתי שנות ההתלית, יוכל הנקבל לבקש היתר זמני לעבודה כאח מוסמך למשך שתי שנים בתנאים הבאים -

עבודת הנקבל תהא במוסד רפואי מוכר על ידי משרד הבריאות, עבודת הנקבל תהא בפיקוח אחות אחראית במחלקה בה יעבוד, או בפיקוחה של מנהלת הסיעוד באותו מוסד;

בתום שתי שנות העבודה בפיקוח, כאמור, ועם הצגת חוות דעת חיובית של מנהלת הסיעוד במוסד בו עבד, על עבודתו באותה תקופה, וכן עם הצגת אישור מטעם המשטרה על העדר רישום פלילי -
יוכל הנקבל להגיש בקשה להרשם בפנקס לרישום הסגל סיעודי - רישום קבוע;

עמדת בא-כח הנקבל

- (א) הנקבל היה חייל מצטיין בצבא, הוא נשוי ובמשפחתו שני ילדים; הנקבל כבר אינו עובד זה 10 חודשים, בכללם חצי שנה מאסר בית; כיום הוא במועמד "מפוטר";
(ב) בהשוואה עם מעשים חמורים המתוארים בתקדימים המשמעתיים של משרד הבריאות - מעשי הנקבל לא יכולים להחשב כחמורים;
(ג) הנקבל הודה מיידית בטעותו ובאישומים נגדו, וחסך את הבאת המתלוננת לחקירה בביהמ"ש;
(ד) המתלוננת פוצתה, וכספי הפיצוי הועברו כבר אליה;
(ה) יש אינטרס בשיקום הנקבל; שיקום כזה יתרום בעקיפין גם לחברה;
בתמיכה לטענה זאת הציג בא-כח הנקבל את דברי כב' השופטת ט' שטרסברג-כהן בפסק-דין מיום 22.2.01, ע"פ 9090/00 של בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים - בעז שניידמן נגד מדינת ישראל -

"...עומד לפנינו אדם צעיר שנכשל באופן חד-פעמי והוא מבקש לאפשר לו לשקם את חייו...האינטרס של המערער בשיקומו אינו רק אינטרס של העברייני ואינו רק פועל יוצא מנתינת הדעת על נסיבותיו האישיות וטובתו הוא, אלא זהו אינטרס ציבורי ממדרגה ראשונה. ענינו של אינטרס זה הוא לתת סיכוי למי שנכשל בעבירה בנסיבות כבענייננו לחזור לחיק החברה ולהשתלב בה כאדם נורמטיבי..."

(בשלב זה העירה הקובלת כי פסה"ד המצוטט הוא בנושפט הפלילי, ולא בדיון משמעתי);

- (ו) הנקבל מעוניין מאד לחזור לעסוק בסיעוד, והוא אף מוכן לעבוד במחלקה אחרת כגון מחלקה גרייאטרית;

בקשת הנקבל היא לקצר את תקופת התליית הרשיון שנקבה בה הקובלת.

ברשות הועדה, פנה אליה **הנקבל** בדברים:
הודה באשמה בבית המשפט הפלילי, ואף בפני הועדה;
בטוח בעצמו כי ארוע כזה לא יישנה;
אוהב את מקצוע הסיעוד, ומעוניין לחזור ולעסוק בסיעוד.

עמדת הועדה, דיון והמלצה

7

- (א) חומרת המעשים בהם הודה הנקבל - בכך שבמהלך חודש יולי 2006, במועדים שונים, ביצע, במטופלת שהיתה מאושפזת במחלקה הפסיכיאטרית בבית החולים [REDACTED], בה עבד, מעשים "לצורך גירוי, סיפוק או ביזוי מיני", המוגדרים בחוק כ"מעשים מגונים" - מעשים אלה מביאים את הועדה לקבוע כי ההרשעה שהרשענו אותו, היא בנוסח המצטבר של התקנה 15(4) לתקנות, באופן שהועדה רואה את הנקבל כמי ש"הורשע בעבירה שיש עמה קלון (ו) שיש בה כדי להראות שהוא חסר אחריות הדרושה לעסוק בסיעוד";

מלבד ההבט הפלילי שבמעשי הנקבל, הרי - "ביצוע חוזר של מעשים מגונים, על ידי אחר, במטופלת במחלקה פסיכיאטרית" - ממיט, לדעת הועדה, קלון רב וחרפה על עושה המעשים, ואף על כלל האחים והאחיות - ויחד עם זאת - התוצאה הנובעת ממעשים כאלה היא אף זאת, - שאח המסוגל לפגוע בכל דרך שהיא, ואף בביצוע מעשים מגונים במטופל מוגבל או חסר ישע - מועשה זה מצביע, לדעתנו, על כך שאח כזה הינו "חסר האחריות הדרושה לעסוק בסיעוד";

- (ב) במאבק לטיהור מחנה האחים והאחיות מארועים דומים, של פגיעות על רקע מיני - ראוי לנקוט, לא פחות, מהאמצעי החמור של התליית רשיון לתקופה ממושכת,

לפיכך, ובשינויים מעטים מהצעת הקובלת, הננו מומליצים בפניך, כבי חמנהל חכללי, כי -

רשיונו של חנקבל [REDACTED] יותלה לשמונה עשר
חדשים, על המגיעות שמוע במטוסות, על כי הודאתו, בחיותו
אח בתפקיד, ביחידה הפסיכיאטרית בבית החולים [REDACTED],
במועדים שונים בחדש יולי 2006;

בנוסף לחמלצתנו להתליית הרשיון כאמור, ממליצים אנו כי -

אם הנקבל יחא מעוניין לעסוק בסייעוד אחרי תקופת התליות חרשיון
במומלץ לעול, - יותר לו לעסוק בסייעוד, שתי שנים, על פי חיתור זמנו, כאמור
בתקנה 12 לתקנות, בהגבלות הבאות -

לא יתן לנקבל חיתר זמני לעבודה במחלקה פסיכיאטרית או מחלקה שטופלים בה קטינים ;

ב. החיתור הזמני יהא תקף לעבודה רק במוסד רפואי המוכר על ידי משרד הבריאות, ובפיקוח אחות מוסמכת האחראית באותו מוסד או מנהלת הסיעוד שלו;

במסגרת כל שנת עבודה שבפיקוח, כאמור, יגיש הנקבל למינהל הסיעוד שבמשרד חבריאות, חוות דעת על הנקבל ועבודתו, מטעם האחות האחראית במחלקה בה עבד;

בתום שתי שנות העבודה שבפיקוח, על פי ההיתר הזמני, כאמור -
 יוכל הנקבל לחגוש למינוחל הסיעוד בקשח להחזרת שמו לנגס הסגל הסיעודי -
 וזאת רק על יסוד חוות הדעת החיוביות שקיבל בכל אחת משנות העבודה
 שבפיקוח ועל בסיס חוות דעת מסכמות של מנהלת הסיעוד במקום בו עבד הנקבל
 בפיקוח.

לבקשתו למינהל חסידות, בתום שתי שנות העבודה על פי ההיתר הובטח, ויצרף הנקבל אישור המשטרה על העדר רישום פלילי.

מינחל חסיעוד ישקול את בקשת הנקבל להחזרת שמו לפנקס הטנל חסיעודי.

בנוסף, חשיבות החלטתך בענין זה, מצדיקה, לדעת הוועדה, פרסום מתאים, כולל דברי רקע ועמדה, ללא ציון שם הנקבל ופרטי בית החולים

דעתנו היא, כי תגובה משמעתית כמולץ לעיל, תואמת את הארוע ואת הנקבל, מאחר המוסמך משה כלוך.

18.6.2007 ניתקן חיוס

עו"ד יעקב לוי
נציג היועץ המשפטי
לממשלה

שאל סס"ף
נציג חסדרות האתים
ותאחיות

היכל פיגל
י"ד